

است که دارد از بین می‌رود». واکنش او به دلیل انتقادهای گسترده از بیت‌هگست، وزیر دفاع بود که در پیام‌رسان سیگنال اطلاعات محرمانه درباره حمله به یمن را به اشتراک گذاشته و به صورت اشتباهی یک خبرنگار را نیز به این گروه اضافه کرده بود. در اتفاق دیگری، در یک جلسه در کاخ سفید وقتی خبرنگاری پرسید چرا دولت علیه روسیه در جنگ اوکراین اقدامی نمی‌کند، ترامپ به انتقاد پاسخ داد و گفت: «چطور می‌دانی هیچ اقدامی نشده؟». وقتی می‌گویی هیچ اقدامی نشده، فکر می‌کنم باید شغل جدیدی پیدا کنی». پس از برگزاری جلسه اطلاعاتی درباره حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران نیز ترامپ از رسانه‌ها انتقاد کرد و در شبکه اجتماعی خود نوشت: «رسانه‌های فیک‌نیوز از سی‌ان‌ان و نیویورک تایمز؛ باید همه کسانی که در این کارند اخراج شوند، فوراً! افراد بد با نیت‌های شیطانی!»

در روزهای اخیر دونالد ترامپ با جان لینس، خبرنگار شبکه ABC استرالیا نیز بر سر پرسشی درباره دارایی‌ها و کسب‌وکارهای شخصی‌اش کشمکش لفظی پیدا کرد. این گفت‌وگو در حیاط کاخ سفید رخ داد. ماجرا اینطور پیش رفت که لینس از ترامپ پرسید از آغاز دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش چقدر ثروتمندتر شده است، همچنین پرسید آیا برای ریاست‌جمهوری مناسب است که رئیس‌جمهور هنوز کسب‌وکار شخصی داشته و در آن نقش داشته باشد. ترامپ ابتدا پاسخ داد فرزندانش اداره کسب‌وکار را برعهده دارند و بیشتر قراردادهای پیش از تصدی دوباره ریاست‌جمهوری منعقد شده‌اند اما بعد از آن، لحن ترامپ تندتر شد. او خبرنگار را متهم کرد با پرسش‌هایش «به استرالیا شدت آسیب می‌زند» و گفت این نوع سوال پرسیدن «فضا را خراب می‌کند» و ابراز داشت این موضوع را با نخست‌وزیر استرالیا مطرح خواهد کرد. ترامپ همچنین وقتی خبرنگار خواست سوالاتش را ادامه بدهد، به لینس گفت: «ساکت باش». این درگیری توجهات را در سطح بین‌المللی جلب کرده است، زیرا نه‌تنها بازتاب‌دهنده تقلیل ترامپ با رسانه‌هاست، بلکه نشان می‌دهد این تقابل فراتر از مسائل داخلی آمریکا، به روابط خارجی و پویایی‌های دیپلماتیک میان کشورها سرایت کرده است. غیر از این نمونه‌ها، ترامپ بارها رسانه‌ها و خبرنگاران را به جانبداری و انتشار «فیک‌نیوز» متهم کرده است. به گفته او، بیش از ۹۷ درصد پوشش خبری علیه او بوده است. این تاکتیک‌ها در شرایط فعلی باعث بسیج پایگاه رأی ترامپ و ایجاد جو بی‌اعتمادی نسبت به رسانه‌ها می‌شود. همچنین این حربه به نوعی بازآزندگی فرهنگی عمل می‌کند: رسانه‌ها به دلیل ترس از کاهش اعتماد مخاطبان یا مواجهه با پرونده‌های قضایی، محتاط‌تر می‌شوند.

■ واکنش‌های مدنی و سیاسی

اعمال فشارهای ترامپ بر رسانه‌ها، واکنش گسترده‌تری در میان‌های مدافع آزادی مطبوعات را به همراه داشته. ACLU (اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا) در بیانیه‌ای رسمی هشدار داد: «تهدید به لغو مجوز شبکه‌ها و استفاده از ابزارهای قضایی برای ساکت کردن رسانه‌ها، نقض آشکار اصول آزادی مطبوعات و آزادی بیان است. این اقدامات باید متوقف شود تا رسانه‌ها بتوانند بدون ترس و بازدارندگی، نقش حیاتی خود را ایفا کنند». همچنین اتحادیه‌های خبرنگاران و سازمان‌های حرفه‌ای روزنامه‌نگاری چندین بیانیه منتشر و تأکید کردند هرگونه تلاش برای محدودسازی دسترسی، تهدید به پرونده‌های حقوقی یا فشار مالی، سلامت نظام رسانه‌ای آمریکا را به خطر می‌اندازد. برخی اعضای کنگره، حتی از حزب جمهوری خواه، از اقدامات دولت ترامپ انتقاد کردند. سناتور تد کروز با اشاره به تهدیدهای FCC گفت: «این اقدامات نه‌تنها غیرقانونی است، بلکه دست بردن آشکار در آزادی بیان و نقد سیاسی به شمار می‌آید». دموکرات‌ها نیز بر این باورند این اقدامات نوعی سانسور دولتی است و استقلال رسانه‌ها را به مخاطره می‌اندازد. تحلیلگران سیاسی می‌گویند: «این واکنش‌ها نشان می‌دهد جامعه مدنی و سیاستمداران هنوز می‌توانند ابزارهایی برای کنترل فشار دولت بر رسانه‌ها داشته باشند اما موفقیت این اقدامات نیازمند نظارت قانونی و حمایت گسترده از مطبوعات است».

طنز در قفس، روزنامه‌نگاری در دادگاه؛ به بهانه تعطیلی بر نامه جیمی کیمل

سانسور ترامپی

محدود کردن حق آزادی بیان آمریکایی‌ها انجام داده است؟

۱- تعلیق برنامه‌های تلویزیونی و فشار بر رسانه‌های سرگرمی چند روز پیش، شبکه ABC برنامه «جیمی کیمل لایو» را پس از اظهارات جنجالی جیمی کیمل درباره قاتل احتمالی چارلی کرک، فعال محافظه‌کار، به‌طور نامحدود تعلیق کرد. جیمی کیمل در برنامه خود که به صورت اجرای استندآپ کمدی و طنز است، بیان کرده بود باید برای شناسایی قاتل در میان هواداران ترامپ جست‌وجو کنیم اما گفتن همین جمله کافی بود که برنامه او برای مدت نامحدودی تعطیل شود. این اقدام پس از تهدید «برندان کار» رئیس کمیسیون ارتباطات فدرال (FCC)، مبنی بر لغو مجوز شبکه‌هایی که محتوای «رباله» پخش کنند، انجام شد. کار

در سخنانی گفت: «اگر شبکه‌ها به پخش محتوای توهین‌آمیز ادامه دهند، باید انتظار عواقب قانونی را داشته باشند». این فشارها منجر به واکنش‌های گسترده‌ای از سوی فعالان حقوق بشر و رسانه‌ها شد.

ترامپ اما بعد از این اقدام، غیر از تیریک گفتن به شبکه ABC به دلیل شجاعت منجر به واکنش‌های گسترده‌ای از سوی فعالان حقوق بشر و رسانه‌ها شد. ترامپ اما بعد از این اقدام، غیر از تیریک گفتن به شبکه ABC به دلیل شجاعت منجر به واکنش‌های گسترده‌ای از سوی فعالان حقوق بشر و رسانه‌ها شد. ترامپ اما بعد از این اقدام، غیر از تیریک گفتن به شبکه ABC به دلیل شجاعت منجر به واکنش‌های گسترده‌ای از سوی فعالان حقوق بشر و رسانه‌ها شد.

پخش کنند یا کارهایی مشابه کیمل انجام دهند، ممکن است مجوز پخش آنها لغو شود.

۲- شکایت‌های چندمیلیارددلاری

ترامپ با استفاده از سیستم قضایی، پرونده‌های متعددی علیه رسانه‌ها و ناشران مطرح کرده است. یکی از برجسته‌ترین این پرونده‌ها، شکایت ۱۵ میلیارددلاری علیه نیویورک تایمز است. ترامپ ادعا کرده این رسانه در گزارش‌هایش درباره فعالیت‌های سیاسی و شخصی او، مطالب نادرست و توهین‌آمیز منتشر کرده است. او در شکایت خود نوشته: «این رسانه‌ها با طرح ادعاهای بی‌اساس و جانبدارانه، وجهه من و خانواده‌ام را تخریب کرده‌اند و باید مسؤولیت آن را بپذیرند».

در ماه‌های اخیر، فشار دولت ترامپ بر رسانه‌ها و برنامه‌های انتقادی وارد مرحله‌ای جدید شده است. از تعلیق برنامه‌های شبکه‌های تلویزیونی تا تهدید به لغو مجوز شبکه‌ها و از شکایت‌های چنددهمیلیارد دلاری علیه روزنامه‌ها تا محدودسازی دسترسی خبرنگاران به کاخ سفید، همه این اقدامات نشان می‌دهد چگونه قدرت اجرایی و نظارتی می‌تواند آزادی بیان و نقد رسانه‌ای را در کشوری که داعیه «آزادی بیان» دارد و در متمم اول قانون اساسی‌اش نیز این حق رسماً به رسمیت شناخته شده، هدف قرار دهد.

دونالد ترامپ ثابت کرده همان‌طور که پیش از این نیز بارها تحلیلگران سیاسی آمریکا اشاره کرده بودند، غیر از علاقه‌ای که به دیکتاتورها دارد، سعی دارد اصول اولیه یک دیکتاتوری – حداقل رسانه‌ای – را نیز در آمریکا پیاده کند. او روز گذشته صراحتاً اعلام کرد از مخالفان خود بیزار است. او در مراسم یادبود چارلی کرک به این مساله اشاره کرد که به هیچ‌وجه نمی‌تواند با مخالفتش کنار بیاید و امیدوار است بدترین بلاها سر آنها بیایند.

انزجار ترامپ از مخالفان و منتقدانش تنها به دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش بازمی‌گردد؛ او در دوره اول ریاست جمهوری‌اش صدمات زیادی از خبرنگاران دید و در طول دوران ریاست‌جمهوری بایدن نیز رسانه‌ها تا توانستند برای بازنگشتن او به عرصه سیاست تلاش کردند و سنگ تمام گذاشتند. حالا اما دوران انتقام است. او همان‌طور که در دوران انتخابات ریاست‌جمهوری گفته بود، قرار است بسیاری از مخالفانش را از کار بیکار کند یا از آنها برای اقداماتشان جریمه‌های سنگین میلیون دلاری بگیرد. این اقدامات در حالی انجام می‌شود که بر اساس متمم اول قانون اساسی ایالات متحده، حق آزادی بیان، حقی رسمی و شناخته‌شده برای مردم است و نمی‌توان تنها به صرف انتقاد یا مخالفت با یک رئیس‌جمهور، مخالفان را از صحبت و بیان انتقاداتشان باز داشت. اما در طول حدود ۹ ماه گذشته، ترامپ چه اقداماتی در راستای

زدن به نفرت خواند، معجزه خواهد بود اگر آمریکا به سرانحیثی

به رقم حیرت‌آور ۳۷ تریلیون دلار رسیده (۳۱۸ تریلیون یورو) بیشتر خواهد کرد. همین حالا در سال مالی ۲۰۲۴ هزینه بهره این بدهی از کل بودجه ۸۵۰ میلیارد دلاری دفاعی هم بیشتر است اما تا زمانی که بحران بدهی به‌طور مستقیم رخ ندهد، ریسک‌های کلان برای اغلب رأی‌دهندگان انتزاعی و دور از ذهن باقی می‌ماند؛ درست مثل پیش‌بینی‌های کاهش رشد اقتصادی که در کارزار برگزیت هیچ تأثیری بر رأی مردم نگذاشت. بنابراین مهم‌ترین کار حزب دموکرات در ۴۰۰ روز آینده این است که هزینه‌های اقتصادی سیاست‌های ترامپ را به‌شکلی غیرقابل انکار به رأی‌دهندگان نشان دهد».

وظیفه همه کسانی که به اصول دموکراسی باور دارند، این است که تا جای ممکن، سلامت انتخابات را تضمین کنند، وظیفه حزب دموکرات هم این است که با وجود این موانع، پیروز شود. به باور گارتن، تنها راهی که برای پایین کشیدن ترامپ و اخلال در قدرت ترک تازه او باقی مانده، برجسته کردن آثار سوء اقتصادی ریاست‌جمهوری اوست: «کلید ماجرا احتمالاً همچنان مسائل معیشتی است. اینجاست که امید متناقضی پدید می‌آید. ما هم‌اکنون شاهد آن هستیم که تعرفه‌های ترامپ به افزایش قیمت‌ها منجر شده. آمار اشتغال همچنان ضعیف است. «لایحه بزرگ و زیبا»ی ترامپ بدهی ملی آمریکا را که همین حالا هم

رئیس‌جمهور، چاپلوسی کرده‌اند (مثل مارک زاکربرگ)، چرا؟ چون همه در منطق رقابت شدید بازار آزاد غرقند و از انتقام هدفمند ترامپ می‌ترسند. هرگز فکر نمی‌کردم ترس به این سرعت و گستردگی در آمریکا پخش شود».

گارتن چنان از وضعیت آمریکا در هراس است که حتی تردید دارد انتخابات نوامبر سال آینده آمریکا نیز در عدالت و صحت برگزار شود: «به این موارد اضافه کنید تلاش‌ها برای درصلاحت یا از عاب رأی‌دهندگان، به‌علاوه تهدید ترامپ به ممنوع کردن رأی‌گیری پستی را. حالا این تردید جدی وجود دارد که انتخابات میان‌دوره‌ای سال آینده تا چه حد آزاد و عادلانه خواهد بود.

خشونت سیاسی نیفتد، شبیه آنچه دهه ۱۹۶۰ رخ داد و همین می‌تواند بهانه‌ای برای ترامپ شود تا با استناد به قانون قیام ۱۸۰۷ ارتش را به خیابان‌ها بیاورد و وضعیت فوق‌العاده اعلام کند». به باور گارتن، وضعیت نهادهای مدنی آمریکا در برابر این خشونت و خودکامگی هم شرم‌آور است و نشان‌دهنده ترس فراگیر در این کشور محسوب می‌شود: «در همین حال دانشگاه‌ها، رهبران اقتصادی، شرکت‌های حقوقی، رسانه‌ها و بزرگان فناوری هیچ‌گونه اقدام جمعی در برابر این روند نکرده‌اند. یا سرشان را پایین انداخته‌اند و تحقیرآمیز تسلیم شده‌اند (مثل دانشگاه کلمبیا یا شرکت حقوقی پاول وایس). یا برای خوشایند

دموکراسی آمریکایی در سرانحیثی سقوط

021-92 00 00 00
www.respina.net

بدون وقفه کار کنید
پهنای باند اختصاصی رسپینا

